

Sa Nostra cerca el seu futur

La sobtada dimissió del president de Sa Nostra, Miquel Capellà, que ha perdut la confiança del consell d'administració, situa la Caixa d'Estalvis de Balears davant un repte de futur complicat. En el fons, es tracta de saber si continuarà essent essencial per a la construcció del país, o si cau en l'òrbita d'altres caixes.

Passades les deu de la nit del dimecres dia 23 de gener, les redaccions reberen un sorprenent comunicat del servei de comunicació de la Caixa de Balears, Sa Nostra. Sorprenent per l'hora i, sobretot, pel text tan asèptic: vint línies per dir que el president, Miquel Capellà, havia dimitit aquell horabaixa en el decurs del consell d'administració de l'entitat a causa dels resultats de l'assemblea general de desembre, la qual "suposà un principi de divisió", segons el comunicat.

Immediatament esclata la bomba. La mateixa nit se succeïxen reunions de les cúpules de partits del Pacte de Progrés i de membres del Govern balear amb càrrecs afins de Sa Nostra. I l'endemà continuen. Les declaracions oficials diuen que tot és una qüestió interna, i bones paraules pel futur de l'entitat. Cortines de fum. La realitat és una brega política molt profunda, en la qual Sa Nostra és al mig del camp de batalla.

Estrictament, la dimissió de Capellà és producte d'haver intentat una nova reordenació funcional que exposà al consell d'administració –segons fonts coneixedores de les qüestions internes de l'entitat– i que fou rebutjada. En veure's desautoritzat, el president es veié forçat a demanar quina confiança tenia. Es posà a votació. Dels setze membres, vuit votaren en contra, sis a favor i dos s'abstingueren. La sort era clara: dimissió. Dies abans Capellà havia comunicat a un membre del Govern les seves intencions. El conseller li demanà si estava segur de comptar amb els suficients suports. Di-

Miquel Capellà, el president de Sa Nostra dimitit la setmana passada.

gué que sí. Però era que no. Alguns que li havien donat suport, expressament, canviaren d'opinió en hores.

El rerefons de tot és l'evident coincidència de les crítiques i desmarcaments interns amb l'ofensiva externa del PP, la qual quedà clara amb l'atac de Jaume Matas contra Capellà i contra el Pacte de Progrés, el passat Nadal, quan digué que "Sa Nostra està polititzada". Fins i tot Capellà, el dijous dia 24 a migdia, quan un periodista li ho demanà, va dir que "és una hipòtesi sobre la qual es pot reflexionar". Diplomàtiques paraules que tenen el pes evident de confirmar la batalla de fons.

I aquesta no és altra que encarar el futur de Sa Nostra a partir de dos models enfrontats. Un –el del Pacte de Progrés– considera Sa Nostra com un dels fonaments més importants en la construcció del país. Un altre –defensat per les posicions més conservadores, tant internes com externes a Sa Nostra–, que consideren que una caixa ha de ser sobretot una entitat que busqui beneficis econòmics i, per a tal fi, si cal, ha d'arribar a acords –fins i tot perdent personalitat– amb altres caixes que en un futur proper podrien controlar-la. Aquest és el re de tot.

Miquel Payeras